

[Ove Jensen]

nogle tilfælde en endnu højere skattestigningsprocent.

De partier, som har lavet denne skattereform, er de samme partier, som nu ikke vil gøre noget ved konsekvenserne af 18. alm. vurdering, og det er de samme partier, som har pålagt lønmodtagerne at nøjes med en lønforhøjelse på 2 pct. Tror man virkelig, at disse lønmodtagere har nogen som helst mulighed for at få økonomien til at hænge sammen? Det har de ganske enkelt ikke, og derfor bliver man nødvendigvis tvunget til at se på de skattemæssige virkninger af 18. alm. vurdering.

Så nævnte skatteministeren, at det var et urimeligt eksempel, jeg kom med, eksemplet fra bemærkningerne til ændringsforslag nr. 7 i lovforslag nr. L 106. Ja, det er altså skatteministerens eget eksempel i skatteministerens eget ændringsforslag, og det er da muligt, at det ikke er et typisk eksempel, men der vil ganske givet være mange, som er i nøjagtig den samme situation, som er beskrevet i eksemplet i ændringsforslag nr. 7.

Det, jeg spurgte om, og det, jeg gerne vil have svar på, er: hvad skal de pågældende mennesker gøre, som har godt 5.000 kr. tilbage at leve for, når de har betalt deres skat?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er en bemærkning til hr. Lykketoft: må vi så få en forklaring på, hvorfor socialdemokratiet kan anbefale at give folk med store indkomster og en pæn, stor formue en skattelettelse? Jeg forstod, at det var af hensyn til småspareren, og det er selvfølgelig godt at vide. Men så vil jeg lige minde om, at folk med indkomst under 200.000 kr. jo under alle omstændigheder kun får deres renteindtægter beskattet med højst 56 pct., og det bliver deres løn også, også ved vedtagelse af SFs ændringsforslag.

I øvrigt var det problem, som hr. Lykketoft vil løse med dobbeltbeskatningen af renter på grund af skat og inflation, i allerhøjeste grad et problem, men det er jo til dels forsvundet i dag på grund af, at inflationen nu stort set er holdt op. Der er i dag efter skat og renter for de fleste mennesker et positivt afkast, også af penge, man sætter i banken, så jeg synes, at den begrundelse for at give den befolkningsgruppe, som aldeles ikke

har brug for en forbrugsudvidelse, en klækkelig skattelettelse er noget tynd.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for tilsagnet om, at administrationen naturligvis, så snart det er klart, hvor lovgivningen om skatteændringerne ender, er parat til at hjælpe borgerne. Det synes jeg er en god melding herindefra.

Så vil jeg gerne lige dvæle endnu en gang ved det, der er sket ved sådan en skattereform. Det er klart, at partierne har forskellige ønsker med hensyn til et nyt skattesystem eller til ændringer i skattesystemet, og vi har naturligvis, når vi alle seks partier skulle blive enige, måtte veje disse forskellige ønsker op mod hinanden, der har ikke været nogen tvivl om det. Vi kunne have ændret lejeværdien, naturligvis, men så var der andet, vi ikke kunne have vedtaget i dag. F.eks. kunne vi ikke have gennemført forbedringer for børnefamilierne, og jeg tror, det er det sted, hvor vi virkelig forbedrer skattesystemet. Og i den afvejning var der ingen tvivl for mig om, at det måtte være børnefamiliernes tur.

I dag er situationen naturligvis, at regeringen ikke kan tage ansvaret for at fremsætte et forslag om en svækkelse af indkomstskattegrundlaget ved at røre ved lejeværdien. Sådan er den økonomiske situation ikke; den er alvorlig, selv om der er sket mange og store forbedringer. Jeg tænker her på den stigende beskæftigelse, hvor det er lykkedes at skære underskuddet på statsbudgettet kraftigt ned, så det er til at se enden på, hvor længe vi skal fortsætte med et underskud.

Men der er ét punkt, vi ikke har klaret, og det er betalingsbalancen, og det er derfor, en ansvarlig regering naturligvis ikke kan komme med et forslag om at svække indkomstskattegrundlaget.

Hr. Lykketoft sagde før, da han diskuterede med hr. Rahbæk Møller fra SF, noget om, at vi alle sammen burde arbejde med, for det var jo vores fælles samfund, det drejede sig om. Jeg kan kun gentage min forundring over, at vi i eftermiddag skal opleve, at et regeringsparti i den grad optræder som klovn i manegen, at et regeringsparti ikke er parat til at bøje sig for den nødvendighed, som alle vi andre dog føler vi er under.